

for selve Staden liggende eller virkende Assurancetompagnier, der kunde drages ind i Kjøbenhavn, desto større Sikkerhed var der for, at omfattende Albebrande kunde blive erstattede, og dette er ogsaa en af de Grunde, hvorfor jeg ikke kan være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Feddersen), som vil have, at de offentlige Bygninger skulle indbringes under det tvungne Kjøbenhavnste Forsikringsvæsen. Staten er god nok til at forsikre sig selv, og Kjøbenhavns Indvaanere kunne være godt tjente med, at Byen ikke bliver bebyrdet med disse Bygningers Assurance. Om jeg har forstaaet den ærede Forespørger rigtigt, var det ikke hans Mening at bringe Assurancevæsenet under Forhandling, men kun Brandpolitiet og tildeels Slutningsvæsenet, men Brandpolitiet var især det, hvorpaa han henlebede Opmærksomheden. Jeg troer, at det, hvorfor vort Brandpoliti overalt har været i en mindre heldig Stilling, er, at vi have blandet det private Brandvæsen og det offentlige Brandpoliti sammen, og at Regjeringen er bleven ved som en nedarvet Bane at være indblandet ved Lov i Assurancevæsenet istedetfor, saasnart det var muligt, at overlade alt Assurancevæsen til den private Virksomhed og lade det blive udenfor det egentlige Brandpoliti, med Undtagelse af, at det naturligt maatte være Brandpolitiloven undergivet. Naar den ærede Minister vilde gaae ud fra denne Betragtning, maade det blive ham langt lettere at organisere Brandpolitiet og bringe det paa en rigtig Maade ind under en begyndende Ordning og da ordne Slutningsvæsenet paa en passende Maade. Hvordan Beskatningen for at dække Udgifterne til Slutningsvæsenet skal fordeles, bliver en Sag, der ligger ganske ved Siden af. Det ligger i Sagens egen Natur, at naar Byen Kjøbenhavn har Ret til at opkræve Skat efter Indtægter, saa vil den ogsaa kunne belægge disse forskjellige Assuranceelskaber her i Byen med Afgifter af deres Indtægter til Kommunen for dermed at dække enbeel af Kommunens Udgifter. Jeg skal imidlertid ikke komme næriere ind paa dette Punkt. Jeg skal være villig til at erkjende, at en umiddelbar Beskatning paa Assurancekompagnier til Brandvæsenet kunde være ret heldig, men man

skal lægge Mærke til, at vi ere gaaede bort fra at beskatte visse Gjenstande til visse bestemte Formaal, og vi have søgt at bringe vort Beskatningssystem til den størst mulige Simplicitet, saa at vi med saa Regler for Beskatningen ere istand til at tage der, hvor det er passende at tage, og hvor der bør tages, for saa at fordelte Indtægterne efter Omstændighederne til Brug for de forskjellige Gjenstande, som det Offentlige kræver skulle dækkes ved offentlige Midler; vi skulle derfor vogte os for, hvor loffende det end kunde være, at komme tilbage til et System, hvorved vi til enkelte Formaal beskatte enkelte Gjenstande. Jeg skal derfor opfordre den ærede Minister til, naar han tager denne Sag under Overvejelse, at holde sig strengt til den ærede Forespørgers Formaal, som, efter hvad jeg forstaaer, gaaer ud paa at ordne Kjøbenhavns Brandpoliti og Slutningsvæsen, men vel huske paa, at Assurancevæsenet ikke hænger sammen med Brandpolitiet, og at man, som den ærede sidste Taler ganske rigtig bemærkede, enten maa have et Slutningsvæsen, som er under den offentlige Myndighed, og da vide, hvorledes man skal dække Udgifterne dertil, eller lade det være privat og saa blot beholde Tilsynet og bringe den Enkelte til at opfylde sin Pligt i saa Henseende; jeg troer imidlertid ikke, at det Sidste under de nuværende Omstændigheder vil være heldigt eller lykkes, og den ærede sidste Taler havde derfor vistnok Ret, naar han henviste til at henlægge Slutningsvæsenet under Kommunen. Han er imidlertid, efter min Overhøining, gaaet lidt for vidt ved at forkaste som brugbare Mænd i Brandvæsenets Tjeneste den Art Folk, som tidligere har været brugt dertil, nemlig Mestrene af de forskjellige tekniske Bestillinger, saasom Tømmermestre og Muurmestre, og fordrer, at enbeel Mænd skulle gøre det til en Livsopgave at forestaae Slutningsvæsenet. Den ærede Rigsdagsmænd lægger ikke Mærke til, at Albebrandenes Mængde og Omfang i Kjøbenhavn er saa ringe, at de Mænd, som gjorde det til en Livsopgave at bestyre Brandvæsenet, vilde have for lidt at bestille, og de vilde komme til at forbyde sig i Theorier uden at øve sig i praktisk Virksomhed; de vilde tabe, hvad der er overordentlig vigtigt ved en Stil-